

Dg jeg kan sige, at jeg allerede har vedkiendt mig denne samme Anskuelse ved at forelægge det nærværende Lovforslag, idet det'e Lovforslag jo dels gaar ud paa at tilveiebringe en umiddelbar Nedsættelse i Skibsafgiften og dels paa muligvis endog efterhaanden ganske at ophæve den. Jeg tror, at det ærede Thing i det saaledes Anførte ogsaa vil se en Modbemærkning imod, hvad der blev fremført af det ærede 8de Kongevalgte Medlem (Fischer) om, at det vilde være rigtigst overhovedet at udskyde den foreslaaede Nedsættelse i Afgiften af den udenrigske Skibsfart. Forsaavidt det ærede Thing maatte dele den Anskuelse, som jeg nu har tilladt mig at udtale om det Unffelige i kun at lade enhver Transportmaade bære de Byrder, som ere rimelige og naturlige for den, tror jeg, som sagt, at det ogsaa vil indse det Berettigede i, naar andre særlige Hensyn iøvrigt tilstede det, da at tilveiebringe idetmindste en Lempelse i den nuværende udenrigske Skibsafgift.

Grunden til, at jeg ikke kan tiltræde det af Mindretallet stillede Forslag, er nu imidlertid den, at jeg — som jeg allerede ved en tidligere Veilighed har tilladt mig at betæne — ikke kan anse det for forsvarligt med Hensyn til Statens Finanser paa dette Punkt at tilveiebringe en saa stor Nedgang i Indtægterne, som der vilde følge af Mindretallets Forslag. Jeg maa bede det ærede Thing om at erindre, at jeg, idet vi i denne Rigsdags-samling tage en Reform af en ikke ubetydelig Del af Statens indirekte Indtægter under Overveelse, maa fastholde det Standpunkt, at en Forringelse af disse Indtægters Totalsum under de nuværende Forhold ikke kan tilstedes. Forsaavidt er jeg altsaa enig med det ærede 8de Kongevalgte Medlem (Fischer), der netop fremhævede den Periode, som falder indenfor de første 5 Aar fra nu af, som en saadan, i hvilken vi maa være betænkte paa, at vore ordinære Indtægter snarere forøges end aftage. Forsaavidt vi søge at overse denne Periode, maa vort Udgangspunkt altsaa være dette, at alle de Bestræbelser, som vi indenfor samme gjøre for at forbedre vort Afgiftssystem, maa være beherskede af det Hensyn, at Statskassen ikke kan taale at tabe Noget i Totalsummen

af sine Indtægter. Men derved, at Stillingen er en saadan, forhindres vi jo derimod paa ingen Maade i at foretage saadanne Reformers, som kunne iværksættes, uden at Statskassen lider noget almindeligt Tab af den Art, som jeg nys har nævnt. Naar vi altsaa finde, at en Afgift i sin nuværende Størrelse er noget for stor, eller at Diemed, som vi anse for at være vigtige, isjennem Afgiftens Beløb lide et uforholdsmæssigt Tryk, og at derimod en anden Afgift ikke er større end, at den uden nogen virkelig Hindring eller noget Tryk paa nogen bestaaende Interesse vil kunne forhøies saaledes, at der derved kan indvindes en Indtægtsforøgelse, som svarer til det Tab, der lides ved den første Nedsættelse, saa er det, saavidt jeg skjønner, rigtigst, at vi søge at tilveiebringe en Udvælgning ved at nedsætte eller ophæve Afgiften paa det ene Punkt og at forhøie den paa det andet. Dette er nu just det, som jeg har tilstræbt at gjøre ved de forskellige Lovforslag, som jeg har tilladt mig i denne Samling at forelægge. Det foreliggende Lovforslag er et af dem, hvorved jeg — om jeg saa maa sige — har budt en Nedsættelse, men det er selvfølgelig kun sket under Forudsætning af, at der paa andre Punkter tilveiebringes en Forhøielse, der svarer til den foreslaaede Nedsættelse; thi denne kan Statskassen ikke bære uden en saadan tilsvarende Forhøielse.

Naar nu tvende ærede Medlemmer have ment, at denne Sag er saa vigtig, at man bør lægge endnu et betydeligt Beløb til i Forhøielsen paa andre Punkter paa Grund af den Afgang i Indtægter, som vil blive en Følge af den af dem foreslaaede Eftergivelse af hele Skibsafgiften, saa kan jeg ikke være enig med de ærede Herrer deri. Thi med Alt det, at jeg erkjender, at Afgiften ogsaa paa den udenrigske Skibsfart er af den Art, at den bør modereres, saa forekommer det mig dog ikke, at den Byrde, som gjennem en saadan modereret Afgift kommer til fremdeles at hvile paa den udenrigske Skibsfart, er saa betydelig, at man paa Grund deraf bør lægge noget Mere endnu over paa andre Punkter. Forsaavidt der er blevet viist hen til Brændevinsafgiften, med Hensyn til hvilken Thinget jo allerede nu har